

Baradla-barlang, aggteleki rövidtúra

A túra résztvevői a *Főbejárat – Pitvar – Csontház-terem – Teknősbéka-terem – Tükör-terem – Hangversenyterem – Fekete-terem – Tigris-terem – Oszlopok csarnoka – Éléskamra – Díszterem – Csipke-terem – Mesterséges kijárat* útvonalat járják be.

A barlangba az 51 m-es sziklafal tövében nyíló, természetes bejáraton – a *Főbejáraton* – keresztül jutunk be. Egy lépcsősoron lesétálva a *Pitvarba* érkezünk. Továbbhaladva az anyagszállítás megkönnyítése érdekében létrehozott Vitla illetve a *Csontháznak* nevezett terem mellett sétálunk el. Az Acheron-patak felett elhelyezett hídon átsétálva 60 m után eljutunk a *Teknősbéka-terembe*. A terem jobb oldalánál nyílik a barlang egyik kisebb mellékágának, a közel 500 m hosszú Róka-ágnak a bejárata. Dr. Dudich Endre 1958-ban egy barlangbiológiai laboratóriumot hozott létre a mellékág egy kisebb termében, munkásságának emlékéért a falon látható tábla őrzi. Egy keskeny folyosón továbbsétálva nagyjából 50 m után a Fekete-terem lábához érkezünk, ahol az elágazásnál a jobb oldalon folyó patakot követjük. Egy 1968-ban kialakított mesterséges alagúton keresztül először a *Tükör-terembe* – ahol nagyobb esőzések esetén a mennyezet gyönyörűen visszatükröződik a patak vizében – majd a *Hangversenyterembe* érkezünk, ahol egyesül a két alvilági patak, az Acheron és a Szlovákiából érkező Styx. Néhány lépcsőn lesétálva bejutunk magába a Hangversenyterembe. Jobbra a valamikori Csónakázó-tó húzódik, erre folytatják útjukat a Raisz Keresztély emléktúra, a hosszú- illetve a speciális túra résztvevői. Balra, a terem elejéig sétálva, a Styx-ág bejárata figyelhető meg. A patak a domicai mellékágból – Szlovákia felől – érkezik. A két barlang – a Baradla- és a Domicabarlang – régóta sejtett kapcsolatát 1932-ben Kessler Hubert és Sandrik József bizonyította, a Styx-ág szifonjain átjutva a Domicába. A Hangversenyteremnek kiváló az akusztikája, évente több alkalommal rendeznek komoly-, illetve könnyűzenei előadásokat. Ebből az akusztikából zenehallgatás keretében kapnak egy kis ízelítőt a túra résztvevői. A teremből egy lépcsősoron felsétálva a *Fekete-terembe* érkezünk, mely nevét koromtól elszíneződött képződményei, kőzetei miatt kapta. A teremből több járat nyílik: vissza lehet sétálni a Teknősbéka-terembe, át lehet jutni egy mesterséges átjárón keresztül a barlang következő termébe, a Tigris-terembe, illetve fel lehet sétálni a felszínre, a mesterséges átjáró előtt balra indul a Denevér-ágon keresztül. A túra a *Tigris-terem* felé folytatódik, ahol a terem falában a triász időszak idején, a tengerekben élt élőlények mészvázainak maradványai (ammonitesz, tengeri liliom) figyelhetőek meg. A teremből néhány lépcsőn lesétálva, egy mesterségesen kimélyített, alacsony, nagyjából 50 m hosszú járatszakasz után elérjük a barlang oszlopokban egyik leggazdagabb termét, az *Oszlopok csarnokát*. A terem alsó részéből a felső részébe egy hosszú lépcsősor segítségével jutunk. A lépcsősor tetejénél balra a Xilofon látható, melynek ütégetések következtében sérült cseppkőlecei bizonyítják a barlang egykori mostoha sorsát.

Ismét egy lépcsősor van előttünk, ezen lesétálva, egy 1960-ban létesített járaton átjutva először az *Éléskamrát* tekinthetjük meg, ahol fokozott figyelmet kell fordítani a cseppkövek védelmére azok közelsége miatt, majd egy keskeny, hasadékszerű járaton kanyarogva a *Díszterembe* érünk, ahol egykor a barlangászokat avatták fel. Balra egy keskeny alagút – a Kis-Baradla nevű víznyelő – látható, mely 1967-ig a barlang kijárata volt, de miután a járat sokszor víz alatt állt, megszüntették. A túra utolsó állomását – a *Csipke-termet* – egy 1967-ben készített mesterséges járaton keresztül érjük el, melyben a fekete szín nem jellemző, mivel feltárásakor már nem használtak fáklyát. A teremből egy lépcsősoron felsétálva a szintén 1967-ben elkészített mesterséges kijáraton keresztül jutunk a felszínre. A kijárattól a kiindulópontához néhány perces sétával érhetünk vissza. Az útvonal hossza 1 km.